

PERTRAUKA

◆◆◆ Leidžia Panevėžio „Minties“ gimnazijos gimnazistai ◆◆◆ 2013 m. balandis ◆◆◆

Smagu būti vėl drauge! Šis laikraščio „Pertrauka“ numeris, kaip ir visa „Minties“ gimnazija, gyvena pavasario nuotaikomis. Apžvelgsime su bundančia gamta susijusias Paukščių, Žemės, Vandens ir Gyvybės šventes. O kadangi mokyklose tai ir žinių patikrinimo metas, aptarsime įvairias olimpiadas, parodas, konkursus, kuriuose mintiečiai parodė savo išmintį ar meninius gebėjimus. Tad stebėkimės, džiaukimės ir didžiukimės!

Jūsų Vaida

Šiame numeryje skaitykite:

Gimnazijos pulsas 1

„Minties“ išminčiai 11

Pašnekesiai..... 13

Knygų klubas15

Mūsų kūryba17

GIMNAZIJOS PULSAS

Abituriento pamąstymai nesustabdomai skriejančio laiko tema

Paulius Rokas, IV f kl.

Šimtadienis... Tai ilgai laukta šventė ir pirmoji ribinė situacija, verčianti susimąstyti, kad mokykloje jau esame laikini. Tas amžinasis žmogaus prigimtyje užkoduotas laukimas... O kai sulauki, net nebežinai - gerai tai ar nelabai. Ilgai vertėme metus, tarsi akmeninės knygos lapus ir pajutome, kad jau norėtusi pristabdyti bėgantį laiką. Bet laikas žmogui nepavaldu ir neša mus į paskutinį skambutį, į egzaminus, ir į daug kam dar ne visai aiškią ateitį...

2013-ieji metai, vasario 15-oji... Visgi tai šventė, ir nemaža. Mokykloje skamba muzika, nustelbianti net skambutį, kviečiantį į pamoką. Ta pamoka šiandien vienintelė. Dar bus susitikimas su klasės auklėtojomis, kurios sveikins abiturientus,

linkės visko, ko ir mes patys norėtume sau palinkėti. Trečiokai įteiks kvietimus į Muzikinį teatrą. Ten speciali programa: šokiai, parodijos, Nojaus laivas... Išplauksim, tik kažin kaip įveiksim devintąją bangą – egzaminus?

<...> Buvo ir nesklandumų. Kažkas nesuprato parodijų prasmės, kažkas pašykštėjo plojimų. O apie kai kurių šventės dalyvių akibrokštus į detales geriau nesileisti. Visi, kam lemta žinoti, žino. Tenka ramintis, kad kartais būna ir blogiau, kai po šventės kažkas nebesugrįžta į namus ir jau niekada nebesugrįš... Visi likome gyvi, o Nojaus laivas vis greičiau neš ir neš į paskutinį skambutį. Tikėkimės, kad per egzaminus jis nepavirs į „Titaniką“.

Vyksta spektaklis „Dobilėlis penkialapis“

Spektaklių virtinė sudrebino „Minties“ gimnazijos aktų salę

Vytautė Svetikaitė, IV e kl.

Vasario 21-ąją visą dieną mūsų gimnazijoje vyko VII-oji Lietuvos vaikų ir jaunimo teatrų apžiūra-šventė „Šimtakojis 2013“. Mūsų gimnazijos bendruomenė ir svečiai turėjo galimybę pažiūrėti „Verdenės“ pagrindinės mokyklos „Mažoji teatro“ (rež. L.Valainienė),

Paltaroko gimnazijos teatro studijos (rež. A.Bardauskienė, dailininkė N.Cimbaliene, kompozitorius J.Tulaba), „Ažuolo“ pagrindinės mokyklos dramos būrelio (rež. B.Beresnevičienė), Pradinės mokyklos teatro studijos „Mažoji studija“ (rež. V.Judokienė), Gamtos mokyklos „Gamtos teatro“ (rež. B.Beresnevičienė), J.Balčikonio gimnazijos teatro studijos (L.Svalbonienė), „Minties“ gimnazijos dramos būrelio (rež. B.Beresnevičienė) ir J.Miltinio gimnazijos teatro studijos (rež. J.Tamošiūnas) parengtus spektaklius.

Po karštų komisijos ginčų, tolimesniame etape, zoniniame ture, mūsų miestui atstovaus: pradinės mokyklos teatras „Mažoji Lietuva“ su spektakliu „Apie žuvėdrą ir katiną, kuris išmokė ją skraidyti“, Juozo Miltinio gimnazijos teatro studija su S.Gedos pjese „Žemynėlis“ ir mūsų „Minties“ gimnazijos dramos būrelis su B.Sruogos komedija „Dobilėlis penkialapis“.

Ta proga mūsų gimnazijos dramos būrelio vadovė Birutė Beresnevičienė, surežisavusi B.Sruogos komediją „Dobilėlis penkialapis“, maloniai sutiko duoti interviu gimnazijos laikraščiui „Pertrauka“.

„Pertrauka“: Labai džiaugiamės ir nuoširdžiai sveikiname, kad Jūsų parengtas spektaklis pateko į tolimesnį etapą! Ar tikėjotės tokios sėkmės ir kaip manote, kas ją nulėmė?

B.Beresnevičienė: Geras, ilgas bei kruopštus darbas ir, žinoma, geri talentai.

„Pertrauka“: Kur vyks sekantis etapas?

B.Beresnevičienė: Krekenavoje.

„Pertrauka“: Kas organizavo šią įspūdingą VII –ąją Lietuvos vaikų ir jaunimo teatrų apžiūrą-šventę „Šimtakojis“? Koks šio gražaus renginio tikslas?

B.Beresnevičienė: Tai organizavo Lietuvių liaudies kultūros centras. Dėkoju ir Švietimo skyriaus vedėjui, gimnazijos administracijai ir kolektyvui. Tikslas – kūrybiškumo ugdymas.

„Pertrauka“: Papasakokite daugiau apie šį renginį. Nuo kada ir kur jis vyksta, kas jo pradininkas?

B.Beresnevičienė: Vyksta respublikos ir miesto zoniniai turai. O pradininkas - darbo kolektyvas.

„Pertrauka“: Ar mūsų gimnazijoje ši šventė vyksta pirmą kartą?

B.Beresnevičienė: Ne pirmą kartą.

„Pertrauka“: Koks šiuolaikinio jaunimo požiūris į teatrą? Ar jaunuoliai veržiasi vaidinti?

B.Beresnevičienė: Problemų nėra. Kas nori, tas vaidina, ir kas nori, tas ir dalyvauja.

„Pertrauka“: Apibūdinkite ir šiuolaikinį žiūrovą. Koks jis?

B.Beresnevičienė: Plačiąją prasme žiūrovas nusmuko, jo kartelė taip pat - nori pigių juokelių. Tokia jau yra visuomenė, ateinanti į teatrą kaip į poilsį.

„Pertrauka“: O kaip Jūs pati pasirinkote teatro studijas? Ar vaidyba traukė Jus nuo pat vaikystės?

B.Beresnevičienė: Taip, vaidinau vaikystėje. Be to, mes viską pasiimame iš savo tėvų. Vaidinau gal todėl, kad vaikytyje neturėjome žaislų.

„Pertrauka“: Ar niekada dėl savo pasirinkimo nesigailėjote?

B.Beresnevičienė: Ne.

„Pertrauka“: Jeigu šiandien nebūtumėte moksleiviškų spektaklių režisierė, kokiame amplua Jus dar galėtume matyti?

B.Beresnevičienė“ Galėčiau dar dirbti žemės ūkyje. Būčiau gera daržininkė, nes man didelį džiaugsmą kelia gėlių auginimas. Ir, jei galėčiau, daryčiau stebuklus.

„Pertrauka“: Ar savo šiandiniame dramos būrelio narių tarpe matote būsimų aktorių?

B.Beresnevičienė: Aš nesakau, kad negalėtų, bet nuolat kartoju vaikams, kad aktoriais nebūtų.

„Pertrauka“: Praskleiskite uždangą: kokie Jūsų ateities planai? Gal jau mintyse audžiate naują spektaklį?

B.Beresnevičienė: Gal kada nors... Tai labai didelis darbas.

„Pertrauka“: Ko sau ir savo jauniems aktoriams palinkėtumėte?

B.Beresnevičienė: Pirmiausia džiaugiuosi, kad su jais dirbu jau metus laiko. Matau jų laisvėjimą scenoje, vaidinimą be įtampos. Linkiu jiems viso ko geriausio ir manau, kad jie gyvenime nesėdės vienoje vietoje.

„Pertrauka“: Dėkojame, kad skyrėte savo brangią valandėlę mums ir mūsų laikraščio skaitytojams. Linkime sėkmės atstovaujant miestui ir gimnazijai zoniniame ture!

Negalėjome nepakalbinti tądien po spektaklio džiugiai nusiteikusio mūsų gimnazijos dramos būrelio nario, vaidinusio B.Sruogos komedijoje „Dobilėlis penkialapis“ – IV h klasės mokinio Kęstučio Peluričio. Beje, jų spektaklis pateko į antrąjį etapą.

„Pertrauka“: Sveikiname su pergale! Vaidinai šiandien viengungį brolelį. Po spektaklio netvėrei džiaugsmu, sakei, kad didžiuojiesi savimi. Kokios to priežastys?

Kęstutis: Ačiū. Džiaugiuosi, kad turėjau galimybę pasirodyti prieš mūsų mokyklos mokinius bei mokytojus. Ir šaunu žinoti, kad mes su savo grupe patekome į kitą etapą.

„Pertrauka“: Ar Tau patinka viengungio vaidmuo? Ką dar norėtum suvaidinti?

Kęstutis: Nelabai, bet vaidmuo yra vaidmuo, kad ir koks jis būtų. Labiausiai norėčiau suvaidinti kuo blogesnį personažą, nes neigiamą herojų įdomiau parodyti.

„Pertrauka“: Ar seniai vaidini? Kaip patekai į dramos būrelį?

Kęstutis: Prieš dvejus metus man tai siūlė pavaduotoja Ramutė, bet tik šiemet pradėjau dirbti scenoje. Ji supažindino mane su vadove Birute, kuri tikėjo manimi, jog aš galiu vaidinti. Ir taip atsiradau scenoje.

„Pertrauka“: Gal ketini rinktis aktorius duoną?

Kęstutis: Galbūt.

„Pertrauka“: Skini laurus ir sporto srityje. Kas vis dėlto patinka labiau?

Kęstutis: Sportas man labai patinka, nes galiu jaustis geriau ir tobulinti savo fizinę savijautą.

O teatras man svarbus tuo, jog galiu puoselėti savo dvasinę būseną.

„Pertrauka“: Tavo mama yra užsiminusi, kad ankstesnėje mokykloje, kurioje mokeisi, buvai užsisklendęs, niekas Tavęs nepastebėjo, o mūsų gimnazijoje Tu tarsi atradai save: po pamokų neskubi namo, iki vėlumos užtrunki popamokiniuose užsiėmimuose, dalyvauji varžybose, vaidini. Tavęs visur pilna. Ar tai tiesa? Kaip tai vertini pats?

Kęstutis: Tai tiesa. Nesmerkiu ankstesnės mokyklos, bet nebuvo organizavimo, nebuvo mokinių, norinčių dalyvauti renginiuose. Tiesiog čia kitoks požiūris į mokinį. Čia jaučiuosi vertinamas, todėl stengiuosi dalyvauti renginiuose dėl savęs ir dėl kitų.

„Pertrauka“: Ar ankstesnėje mokykloje neteko vaidinti, sportuoti? Kodėl?

Kęstutis: Sportuoti tai teko. Ir gana dažnai po pamokų visuomet daug laiko skirdavau sportui.

„Pertrauka“: Popamokinė veikla atima daug laiko. Ar spėsi pasirengti brandos egzaminams?

Kęstutis: Nelabai, bet tikiuosi, pavyks išlaikyti egzaminus pakankamai gerai.

„Pertrauka“: Dėkojame už pokalbį. Linkime sėkmingai baigti šią mokyklą ir tikimės, kad tai, ko čia per tuos dvejus metus išmokai, pravers Tavo gyvenime.

Pradėtas ilgalaikis metų projektas „Mano tarmė“

Karolina Mikoliūnaitė, II f kl.

Lietuvoje 2013 metai paskelbti Tarmių metais, tad vasario 25–28 dienomis mūsų gimnazijoje vyko lietuvių kalbos dienos, pradėjusios ilgalaikį visų metų projektą „Mano tarmė“.

Ankstyvą vasario 25-osios rytą į pamokas skubančius mokinius ir mokytojus pasitiko gimnazistės, pasipuošusios tautiniais rūbais. Jos dalino lankstinukus, kviesdamos dalyvauti lietuvių kalbos dienose vasario 25–kovo 1. Taip tą pirmadienį paskelbta ilgalaikio projekto „Mano tarmė“ pradžia: aplankalus apie tarmes iki kovo 7 d. kūrė III ir kai kurių II klasių gimnazistai.

Antrąją šventės dieną buvo rašomas diktantas, kuriuo tikrintas I-jų klasių ir kitų norinčiųjų raštingumas bei dailyraštis. Šiame išbandytame pasišovė 21 dalyvis. Didžiausia sėkmė konkurse aplankė **Karoliną Rauduvytę iš III d** ir **Gerdą Nivinskaitę iš III g** – merginos tapo I vietos laimėtojomis. II vietą užėmė vokiečių kalbos mokytoja **Rasa Paukštytė** ir **Tadas Motiekaitis (II b)**. III vieta atiteko **Eglei Narkevičiūtei (I c)**, **Tomai Baltrukonytei (III d)** ir **Evelinai Muškietaičiai (III g)**. Labai džiaugiamės pirmokės gimnazistės Eglės Narkevičiūtės raštingumo gebėjimais ir linkime sėkmės.

Trečiadienį buvo renkamas lietuvių kalbos mokovas pagal bandomojo PUPP užduotis. Geriausiai žinias teste taikė **Ieva Petraitytė (IIa)** ir **Silvija Žigaitytė (IIc)**, II vietą užėmė **Ugnė Kurklietytė (IIa)** ir **Mantas Šeštokas (IIa)**, o trečia vieta atiteko **Brigitai Gabriūnaitei (IIb)** ir **Monikai Antiuchovaitei (IIa)**. Nuoširdžiai visus sveikiname ir linkime, kad tokia sėkmė lydėtų ir ateityje!

Paskutinę vasario dieną Panevėžio „Minties“ gimnazijoje vyko žemaičių tarmės popietė, kurioje *rokavomės žemaitiška*. Teatro klasėje susirinkęs būrys mokinių ir mokytojų domėjosi žemaičių tarme. Renginį pradėję II f klasės mokiniai – Marius Andreikėnas, Aivaras Kukoris, Ugnė Jakaitytė ir Ugnė Tvarijonaitė – cituodami lietuvių klasiką įrodė, kad tarmės – pati gaiviausia meninio žodžio gyvybės versmė.

Viena iš šio renginio organizatorių lietuvių kalbos mokytoja Adelė Samuolienė pasakojo apie tarmės svarbą, jos ypatybes ir vertę bei lygino dvi Lietuvos tarmes – aukštaičių ir žemaičių. Trečdaj

Į pamokas skubančius mokinius ir mokytojus pasitiko gimnazistės, pasipuošusios tautiniais rūbais.

gyvenimo praleidusi gimtojoje Žemaitijoje, o du trečdalius Aukštaitijoje, mokytoja visiems įrodė, kad tai, ką kiekvienas atsinešame iš savo tėviškės, – giliai įsišakniję ir negali pasimiršti. O ir „*Žemaitė pasas*“ (*Žemaičių kultūros draugijos nario pažymėjimas*), kurį pedagogė turi, įpareigoja. Mokytoja ragino ir aukštaičius burtis į kultūrinę draugijas, kurių veikla – saugoti savo etninę kultūrą, kitaip sakant, visomis išgalėmis mylėti savo gimtąjį kraštą.

Į šį renginį buvo pakviestas ir Lietuvos žemaičių kultūros draugijos Panevėžio skyriaus pirmininkės pavaduotojas Steponas Kubeckas. Svečias nustebino gera atmintimi: susirinkusiems žemaitiškai padeklamavo ne vieną eilėraštį, susiedamas su įspūdžiais iš įvairių savo kelionių. Lietuvių kalbos mokytoja Dalia Karkazienė patikrino, kaip gimnazistai „išmoko“ žemaitiškai: užminė keletą mįslių žemaičių tarme, kurias išvertė ir į bendrinę lietuvių kalbą. Už atspėtą mįslę žiūrovai gavo prisiminimo dovanėlę – pakabutį, sako, tikrą dešimtukų aitvarą.

Renginio pabaigoje, pasiklausę kelių anekdotų apie žemaičius, mokėmės keletą frazių: „a jau katuka ataka“ (ar jau kačiukai atako) ir „anakounda“ (ji kanda). Visiems derėtų suprasti, kad reikia saugoti tarmes, kol jos dar gyvos. Juk teisus buvo profesorius A. Girdenis sakydamas: „Laukus numelioravome – jau dabar matyti, kad ne visur ir visada gerai padarėm. Nerizikuokim tą patį daryti ir su kalba. Tarmės mirtis daug didesnė nelaimė žmonijai, negu kokio vabzdžio ar žvėriuko išnykimas.“

O pasibaigus šių mokslo metų lietuvių kalbos dienų renginiams, grupė gimnazistų, aktyviau dalyvaujančių įvairiuose kūrybiniuose ir kalbiniuose konkursuose, projektuose, turėjo

galimybę aplankyti Vilnių. Čia pagal lietuvių kalbos mokytojų E.Gedraitienės ir J.Gedvilienės sudarytą programą jiems vyko netradicinės pažintinės pamokos Lietuvių kalbos institute, Signatarų namuose, Nacionalinėje dailės galerijoje. Kūrybingiausi mūsų gimnazistai šia edukacine išvyka liko labai patenkinti, nes sužinojo daug

naudingos ir įdomios informacijos, kuri parodė, kokia vis dėlto įdomi mūsų gimtoji kalba.

Entuziastingai pradėti Tarmių metams skirti renginiai mūsų gimnazijoje bus tęsiami visą jų minėjimo laikotarpį kituose tradiciniuose lituanisčių susibūrimuose.

FIT'ο dienos renginio akimirka.

Antrokai parodė savo fizikos ir informacinių technologijų sugebėjimus FIT'ο dienoje

Karolina Mikoliūnaitė, II f kl.

Kovo 14 dieną gimnazijoje pagaliau įvyko ilgai lauktas ir net kelis kartus atidėtas renginys, (teisingai sakoma, kad trečias kartas nemeluoja) - II- jų klasių FIT'Ο diena, organizuota fizikos ir informatikos mokytojų iniciatyva. Minėtų tikslųjų mokslų mėgėjų komandos, išradingai pasivadinusios ir prisistačiusios, sėdo ruošti pirmosioms užduotims, privertusios rimtai pasukti galvas. Vienos klasės komandą sudarė po 5-6 asmenis. Jos varžėsi tarpusavyje dėl nugalėtojų vardo. Antrokams teko sunkiai paplušėti ir atlikti net aštuonias užduotis, įvertintas taškais komisijos, kurią sudarė informacinių technologijų mokytoja R.Žemaitytė, fizikos mokytoja D.Stančiauskienė, vokiečių kalbos mokytoja R.Paukštytė ir kelios

gimnazistės: Karolina Valonytė, Evelina Jeremičiūtė ir Agnė Griškevičiūtė .

Labiausiai pasisėkė II a klasės komandai „Branduolys ir elektronai“, kuriai, vadovaujamai kapitono Konrado Račiūno, pavyko susikaupti ir likti vieningai iki konkurso pabaigos, kas ir nulėmė jiems pergalę. Savo pasirodymu ir prisistatymu iš visų išsiskyrė baltais chalatais pasipuošusi II f klasės komanda „Fizikitai“, kuriai labiausiai pavyko atlikti užduotį „Suvaidink reiškinį“. Nuo jų išradingumu stengėsi neatsilikti ir II e klasės komanda, pasivadinusi „Enšteinukais“, mat tą pačią dieną buvo šio vokiečių fiziko gimimo diena. Deja, šios komandos logotipe puikavęsis A.Enšteino portretas sėkmės neatnešė.

Visą renginį linksmai vedę ketvirtokai Laimis Paulavičius ir Rokas Židonis bendravo ne tik su dalyvaujančiais antrokais, bet ir su jų palaikymo komandomis.

Rungčių netrūko ir sirgaliams, jiems teko ne tik padėti savo komandoms rungtyse, bet ir įveikti protmūšio klausimus, išspręsti kryžiažodį. Žinoma, neliko neapdovanoti. Kapitonų rungtyje nepralenkiama buvo II d klasės kapitonė Evelina Brazdeikaitė. Baigiantis renginiui buvo suskaičiuoti visi komisijos balsai ir paskelbti nugalėtojai. II a klasė surinko daugiausiai - 192 taškus, II b klasės komanda, pavadinimu „Branduoliai“ pelnė 183, II f - 166, vos vienu tašku nuo trečiosios vietos atsilikusi II d klasės „Jaunųjų mokslininkų“ komanda surinko 165, o II e - 154 taškus. Visus labai sveikiname!

Mokinių rankomis pagamintų inkilų paroda.

Diena, į gimnaziją atnešanti pavasarį

Martyna Mikeliūnaitė, II f kl.

Kovo 10-ąją nuo senovės buvo švenčiamas paukščių parskridimas. Ji vadinama 40 paukščių diena, nes apytikriai tiek paukščių rūšių iš Lietuvos išskrenda žiemoti į švėtimas šalis, o pavasarį sugrįžta į gimtinę. Ši diena tradiciškai buvo paminėta ir mūsų gimnazijoje: veikė dvi mokinių piešinių parodos, bibliotekos skaitykloje buvo eksponuojami mokinių

tekstilės, rankdarbių ir medžio dirbiniai pavasario, gamtos atgimimo ir paukščių temomis, mokiniai gamino inkilus, nes jau nuo seno sakoma, jog jie turi būti pakabinti iki šios dienos, kad sparnuotieji mūsų draugai, grįžę į Lietuvą, turėtų kur apsigyventi. Tuo pačiu vyko gražiausio inkilo konkursas. Pasibaigus parodai, šie paukščių nameliai buvo padovanoti Krekenavos regioniniam parkui.

Siekdami išsaugoti seną lietuvišką paprotį tą dieną išsikepti 40 bandelių, kad vasarą javai gerai derėtų, mūsų mokiniai su klasių auklėtojais prie šiais skanumynais nukrauto stalo maloniai bendravo ir dalijosi žiniomis apie grįžtančius paukščius, sužinojo apie senovėje gyvavusius papročius, tradicijas, padavimus. Kadangi tądien buvo kovo 8-oji, netikėtų sveikinimų sulaukė merginos ir auklėtojos.

Skaitykloje rytinei arbatėlei susirinkę mokytojai taip pat skanavo bandeles ir klausėsi direktoriaus pavaduotojos ugdymui ir biologijos mokytojos metodininkės A.Dambrauskienės pasakojimų apie paukščius, grožėjosi rododomis skaidrėmis, mėgavosi jaukia aplinka.

Turbūt ne vienas kovo 10-ąją nusiminė: buvo pašalę, o tai, senolių tikėjimu reiškė, kad šalnos laikysis dar 40 parų. Tačiau mūsų gimnazijoje tai negalioja: aibė gražių pavasariųjų renginių netruks jį prisikviesti!

Mintiečių performansas Kovo 11-osios proga.

Mokomės švęsti!

Paulius Rokas, IV f kl.

Kovo 11-ąją šiais metais mintiečiai nutarė atšvęsti naujoviškai: mokyklos kieme skautiškas laužas, plevenančios vėliavos, lietuviškos dainos, inscenizacijos. Taip jau daug įdomiau, negu klausytis kalbų sėdint mokyklos salėje.

Ar pavyko užkariauti visų dėmesį ir sukurti pageidaujamą nuotaiką? Pirmiausia, trukdė blogas oras. Šalto vėjo gūsių, krentančių snaigių fone ir laužas atrodė nelinksmas, ir kalbos ilgokos, ir vedantieji prastai pasiruošę. Daug vilčių buvo

sudėta į inscenizacijas. Deja, ši naujovė prisvilo kaip pirmas blynas. Jeigu jau išnešama vėliava, jei patriotai ima vyti okupantus, tai viskas turi būti rimta. Bet kaip galima suvaidinti tik komedijinio tipo savamoksių spektaklyje, o istorinius įvykius paversti parodija tai jau nebe patriotiška ir net nebe skoninga.

Kai kurie žiūrovai atvirai juokėsi. O juk galėjo situaciją pataisyti ir jie patys, prisijungdami net ir nesurepetuota daina, paskatinti plojimais, šūkiams ir taip prisidėti prie kuriamos šventinės nuotaikos. Galėjo... Ir taip bus visada, kol per šventes visa atsakomybė bus palikta rengėjams, o žiūrovai ateis tik paspoksoti ir pakritikuoti. Juk jie už nieką neatsako. Tegul atsakingieji neriasi iš kailio, o likusieji tik šaiposi...

O renginys – tai visos mokyklos! Todėl ir nuotaiką turėtų kurti visi, dalyvaujantys šventėje. Šiaip ar taip – ledai jau pajudėjo. Šis minėjimas bus pamoka būsiesiems renginiams. Išėjome iš tradicinės erdvės, atsisakėme komforto sėdėti patogiose kėdėse ir tos naujovės tikriausiai nebeatsisakysime. O kai ką tobulinti reikia. Pirmiausia, įtraukti į šventę ir tuos, kurie per visus renginius save mato tik stebėtojų rolėje. Švęsti taip pat reikia mokytis. Kai išmoksime, tada linksma ir įdomu bus visiems, ir neliks besišaipančių.

Gimnazijos kiemelyje iškelta Žemės vėliava.

Žemės dieną atkreiptas dėmesys į aplinkosaugines problemas

Karolina Mikoliūnaitė, II f kl.

Kovo 20 d. visame pasaulyje minima Žemės diena, astronominis pavasaris, mat visame Žemės rutulyje dienos ir nakties ilgumas tampa vienodas. Nuo kovo 21-osios šiauriniame pusrutulyje naktis – trumpesnė už dieną. Pietiniame pusrutulyje atvirkščiai – diena tampa trumpesnė už naktį. Žemės dieną žmonės mini ir dėl to, kad priverstų visus susirūpinti apie mūsų daromą žalą gamtai.

„Minties“ gimnazijoje ši diena taip pat buvo paminėta. Pirmosios pamokos pradžioje III-IV klasių mokiniai supažindino visą mokyklos bendruomenę su Žemės dienos minėjimo istorija, aplinkosauginėmis problemomis. Mokyklos bendruomenė rimtai žiūrėjo į šį minėjimą. Gamtos mokytojai su ketvirtokais ir skautais mokyklos kiemelyje pakėlė Žemės vėliavą. Visą šią šventinę dieną mokykloje vyko videofilmų apie žemę, vandenį ir orą demonstravimas biologijos pamokose ir prie mokytojų kambario. Šią dieną mokykloje vyko plakatų „Saugokime savo namus“, gėlių instaliacijų, lankstinukų „Žemė mūsų“, fotografijų paroda „Žemė – mūsų namai“ bei projekto „Žemės stichijos – keturi elementai“ parodos. Taip pat vyko ir įvairūs konkursai bei žaidimai. Dieną prieš tikrąją šventę vyko matematikos ir gamtos mokslų varžytuvės, o I-II klasių mokiniams Žemės diena skirtas integruotas lietuvių ir gamtos mokslų ketureilių konkursas „Eilėraštis žemei“, dar integruotas projektas su Panevėžio VSB „Rašau apie Žemę, vandenį...“, geografijos žaidimas pirmokams ir antrokams „Kelionė aplink pasaulį per 1 valandą“. III-IV klasių mokinių grupėms kovo – balandžio mėnesiais vyko integruotas projektas su kosmetologiniu salonu „Natūralių kosmetikos priemonių gaminimas“ ir integruotas gamtos mokslų, ekonomikos, matematikos, geografijos projektas „Skalūninių dujų gavyba ir ekologinės problemos“. Mokinių parlamentas organizavo akciją su Panevėžio miesto gamtininkų stotimi „Padėkime draugui“. Kovo-balandžio mėnesiais vyko Panevėžio ekologijos skyriaus, Krekenavos regioninio parko, Panevėžio VSB atstovų, VU gamtos fakulteto studentų paskaitos I-IV klasių mokiniams gamtos mokytojų pamokose. Balandžio 19 d. įvyko baigiamasis šio visą mėnesį vykusio projekto „Žemė – žmonių namai“ renginys.

Gimnazijoje viešėjo garsus aktorius Enrikas Kačinskas

Gabrielė Grinkaitė, I a kl.

Balandžio 4 dieną mokyklos teatro salėje vyko susitikimas su ilgamečiu Juozo Miltinio dramatos teatro aktoriumi Enriku Kačinsku. Renginys buvo skirtas Teatro dienai paminėti. Aktorius dalinosi prisiminimais apie tai, kaip pasirinko aktorius profesiją, kodėl turėdamas tiek daug meninių gebėjimų (drožinėja, piešia, siuva, siuvinėja ir netgi mezga) vis dėlto atėjo į Juozo Miltinio dramatos studiją. E.Kačinskas prisiminė legendinį savo mokytoją, režisierių Juozą Miltinį, papasakojo apie

šio režisieriaus mokymo metodus bei reikalavimus, keltus aktoriams. Buvo įdomu išgirsti aktorius nuomonę apie šiuolaikinį teatrą: komiškai pavaizduodamas šio teatro perdėtą simbolizmą, jis visus užkrėtė gera nuotaika. Ypač įdomu buvo stebėti, kaip aktorius perteikė visiškai skirtingus personažus iš įvairių spektaklių. Renginį vedė lietuvių kalbos mokytoja Rūta Grinkienė, kuri uždavė aktoriui įvairius klausimus. Žiūrovus sužavėjo aktorius optimizmas, meilė teatrui bei buvusiems kolegoms ir savo mokytojui Juozui Miltiniui. Šis susitikimas tikrai praskaidrino ketvirtadienio popietę. Linkime aktoriui geros sveikatos ir labai laukiame kitų susitikimų.

Paaukota net 18,450 litrų kraujo!

Karolina Mikoliūnaitė, II f kl.

Balandžio 5 d. „Minties“ gimnazijoje vyko jau tradicine tapusi VšĮ Nacionalinio kraujo centro organizuojama Kraujo donorystės akcija. Ji buvo sėkminga, nes dalyvavo 38 jaunuoliai, 3 mokytojai ir buvo paaukota net 18,450 litrų kraujo!!!

Džiaugiamės ir didžiuojamės, kad ir mūsų gimnazijoje yra neabejingų žmonių, nes negali žinoti – galbūt ir mums prireiks kitų pagalbos. Visi geradariai, kurie pirmą kartą tapo donorais, šypsodamiesi stebėjosi, kad tai visai neskausminga procedūra ir įdomi patirtis.

Jaunoji „Pertraukos“ žurnalistė **Karolina Mikoliūnaitė** pakalbino viešnią **Sigitą Varnaitę** iš Nacionalinio kraujo centro ir sužinojo, koks reikalingas yra kraujas ir kaip svarbu, kad neišsektų jo atsargos ligoninėse bei kraujo centre.

„Pertrauka“: Prašome trumpai supažindinti mūsų gimnazijos laikraščio skaitytojus su Nacionalinio kraujo centro veikla.

Sigita Varnaitė: Kraujo paėmimas iš donorų, ištyrimas ir aprūpinimas gydymo įstaigais.

„Pertrauka“: Kokia yra kraujo sudėtis ir kam jis žmogui reikalingas?

Sigita Varnaitė: Kraujas sudarytas iš kraujo plazmos (apie 55-60%), kraujo ląstelių (40-45%), (raudonųjų kraujo kūnelių, baltųjų kraujo kūnelių) ir kraujo plokštelių (trombocitų). Suaugęs žmogus turi apie 5 l kraujo.

„Pertrauka“: Papasakokite, kaip kraujas paruošiamas naudojimui ir kokie yra jo saugojimo būdai?

Sigita Varnaitė: Kraujas imamas į maišelį su konservantu, taip pat imama 20 ml į mėgintuvėlį tyrimui dėl infekcijų. Saugomi šaldytuvuose atitinkamoje temperatūroje.

„Pertrauka“: Kokia yra neatlygintinos donorystės nauda?

Sigita Varnaitė: Pirmiausia yra moralinė nauda, nes donoras duoda savo kraujo, kad išgelbėtų kito žmogaus gyvybę.

„Pertrauka“: Kas negali būti kraujo donorais?

Sigita Varnaitė: Kraujo donorais negali būti asmenys, sergantys cukriniu diabetu, tuberkulioze, piktybinėmis ir infekcinėmis (hepatitu B ir C, ŽIV, sifiliu) ligomis, linkę nenormaliai kraujuoti, daugelį kartų nualpę, sergantys sunkiomis skrandžio, žarnyno, šlapimo, kvėpavimo ligomis. Rizikos grupei priklausantys asmenys (užsiimantys prostitucija, narkotikų vartojimu ar pan.).

„Pertrauka“: Ar kraujo donorystė nekenkia žmogaus organizmui?

Sigita Varnaitė: Nekenkia. Pagrindinis kraujo donorystės principas – jokios žalos donorui ir visiška nauda ligoniui.

„Pertrauka“: Ar kraujo donorystė yra saugi?

Sigita Varnaitė: Kraujo donorystė yra saugi, nes donorystės kraujo negali užkrėsti. Visos medicininės priemonės – nuo adatos iki kraujo surinkimo sistemos – yra sterilios ir naudojamos tik vieną kartą. Dūrio adata taip pat dezinfekuojama.

„Pertrauka“: Kaip pasirengti kraujo donorystei?

Sigita Varnaitė: Prieš duodant kraujo donoras turi būti pailsėjęs ir pavalgęs. Dieną prieš kraujo davimą siūlome nevalgyti riebaus ir aštraus maisto ir būtinai gerti kuo daugiau skysčių. Nerekomenduojama duoti kraujo po naktinės pamainos ar įtempto darbo.

„Pertrauka“: Kokie tyrimai atliekami kraujo donorams?

Sigita Varnaitė: Prieš duodant kraujo nustatoma kraujo grupė (A,B,O), rezus faktorius, kell antigenas, hemoglobino kiekis kraujyje.

Sigita Varnaitė: Po davimo kraujas ištiriamas dėl virusinio hepatito B, virusinio hepatito, ŽIV, sifilio.

„Pertrauka“: Kiek kartų per metus galima duoti kraujo?

Sigita Varnaitė: Moterims galima duoti 4 kartus, vyrams 5 kartus.

„Pertrauka“: Kiek laiko trunka paimti kraujo?

Sigita Varnaitė: Kraujo paėmimas iš venos trunka nuo 6 iki 15 minučių.

„Pertrauka“: Kaip žmogus jaučiasi po kraujo davimo?

Sigita Varnaitė: Ilgametė Nacionalinio kraujo centro medikų patirtis liudija, kad daugelis žmonių po kraujo davimo jaučiasi gerai. Kai kurie pajunta šalutinius pojūčius – trumpalaikį silpnumą, mieguistumą, troškulį. Tai tik trumpalaikė organizmo reakcija į kraujo netekimą.

„Pertrauka“: Kaip elgtis davus kraujo?

Sigita Varnaitė: Po kraujo davimo reikia pailsėti 10 – 15 min., fiziškai ir sunkiai nedirbti, gerti daug skysčių (arbatos, vandens), valgyti lengvą maistą, nepatariama gerti alkoholio.

„Pertrauka“: Dėkojame už pokalbį.

Nacionalinis kraujo centras dėkoja dalyvavusiems kraujo donorystės akcijoje!

Akcijoje dalyvavo:

1. Laimis Paulavičius	15. Domas Gurskas	29. Viktorija Gracijonaitė
2. Karolina Rauduvytė	16. Aušra Sakalauskaitė	30. Brigita Mickevičiūtė
3. Ignas Alekna	17. Eglė Čypaitė	31. Simona Stankūnaitė
4. Modestas Žaldokas	18. Žydrūnė Jurėnaitė	32. Gintarė Paltarokaitė
5. Augustė Simaškaitė	19. Šarūnas Liobikas	33. Ieva Ališauskaitė
6. Rokas Židonis	20. Jurinta Karbauskaitė	34. Aida Bartkauskaitė
7. Justina Abramavičiūtė	21. Ieva Skurdenytė	35. Lurda Krikščiūnaitė
8. Giedrius Čeknys	22. Gabrielė Dauderytė	36. Giedrė Pivoriūnaitė
9. Saidas Laimikis	23. Miglė Šaižytė	37. Kornelija Stoškutė
10. Iveta Klikūnaitė	24. Martyna Stonkutė	38. Guoda Zastarskytė
11. Miglė Skėberytė	25. Karolina Pakojutė	<u>Mokytojai:</u>
12. Toma Glemžaitė	26. Greta Volikaitė	39. Rasa Švelnienė
13. Ernestas Skuja	27. Viktorija Jurgaitytė	40. Daiva Gronskienė
14. Karolis Grigas	28. Arenta Klasinskaitė	41. Jolanta Simonavičienė

Meninės programos metu.

Frankofonijos savaitė

Jūratė Pratkėlienė, prancūzų kalbos mokytoja metodininkė

Kovo 18-22 dienomis mūsų mokykloje buvo paskelbta Frankofonijos savaitė. FRANKOFONIJA – tai Tarptautinė organizacija (TFO), įkurta 1970 m. Jos nariais šiandien yra 52 pasaulio valstybės, kuriose kalbama prancūziškai. LIETUVA nuo 1999 m. dalyvauja TFO veikloje stebėtojo teisėmis.

PRANCŪZŲ KALBA yra viena iš labiausiai paplitusių

kalbų pasaulyje. Prancūzų ir anglų kalbos yra vienintelės, kuriomis kalbama visuose penkiuose kontinentuose. FRANKOFONIJA DIENOS kasmet, kovo trečiąją savaitę, vyksta ne tik prancūziškai kalbančiuose kraštuose, bet ir Lietuvoje. Programose - prancūzų kompozitorių muzika, muzikos vakarai, koncertai, dailės parodos, prancūziškų filmų demonstravimas. Mokyklos, kuriose dėstoma prancūzų kalba, taip pat pažymi Frankofonijos dienas įvairia veikla: konkursais, viktorinomis, koncertais.

Mūsų mokyklos III ir IV klasių gimnazistai, besimokantys prancūzų kalbos, padedami mokytojos Jūratės Pratkėlienės, taip pat gana aktyviai įsijungė į Frankofonijos savaitės renginius mokykloje: 1-ojo aukšto sieną prie valgyklos papuošė spalvingas stendas, skirtas šiai progai, visą savaitę III-IV klasių prancūzakalbiai ruošėsi konkursui „Ką žinai apie Prancūziją?“, rungėsi vertimo konkurse, o kovo 19 d. su paruošta nedidele menine programa (IVc klasės mokinių A.Simaškaitės ir M.Junevičiaus muzikine-poetine kompozicija „Chanson d’automne“ bei III ir IV klasių prancūzakalbių ir mokytojos J. Pratkėlienės atliekama prancūzų liaudies daina „En passant par la Lorraine“) dalyvavo miesto Frankofonijos šventėje Kazimiero Paltaroko gimnazijoje.

Tikimės, kad Frankofonijos savaitės renginiai padėjo mokiniams dar labiau susidomėti sena ir turtinga, bet kartu ir šiuolaikiška, Prancūzijos kultūra, pagilinti prancūzų kalbos žinias, o dešimtokams galbūt apsispręsti mokytis prancūzų kalbą kitais metais kaip pasirinkamąjį dalyką.

Sveikatos priežiūros specialistė Erna Barvičienė pristatė keturias vandens rūšis.

Pasaulinę vandens dieną - pamoka apie vandens svarbą

*Erna Barvičienė, sveikatos priežiūros specialistė;
Jolanta Simonavičienė, technologijų mokytoja metodininkė*

Kovo 22 d. – Pasaulinė vandens diena. Šią dieną integruota technologijų „Turizmo ir mitybos“ bei sveikatos pamoka buvo skirta būtent Vandens dienai.

Ją organizavo sveikatos priežiūros specialistė Erna Barvičienė ir technologijų mokytoja metodininkė Jolanta Simonavičienė.

IV kl. grupės mokiniai pristatė įdomius pranešimus apie vandenį: vandens išteklius, sudėtį, vandens informacijos atmintį, šarminį, geriamą, nekokybišką, sidabruotą ir gėlą vandenį bei gėlo vandens išsaugojimo problemas.

Sveikatos priežiūros specialistė Erna Barvičienė pristatė keturias vandens rūšis: gyvą (šarminį), negyvą, sidabruotą, tirpsmo vandenį, taip pat rodė nuosėdas, kurios susidaro nupylus tirpsmo vandenį. Pamokos pabaigoje mokiniai ragavo skirtingas vandens rūšis. Labiausiai jiems patiko – skaniausias - tirpsmo ir gyvas vanduo.

Pamoką stebėjo ir įsijungė mokytoja Daiva Gronskienė su mokinių grupe. Pamoka visiems buvo svarbi ir naudinga. Kiekvienas turėjo galimybę susimąstyti apie vandens reikšmę ir svarbą žmogaus organizmui ir mus supančiai gamtai.

„MINTIES“ IŠMINČIAI

■ Vasario 14 d. vyko miesto **dailės olimpiada**. Joje dalyvavo trys mūsų gimnazistai: Martyna Markevičiūtė (I a klasė), Ugnė Lasmanavičiūtė (III b klasė) ir Karolina Stoškutė (IV a klasė). Nuoširdžiai sveikiname olimpiados prizininkę **Ugnę Lasmanavičiūtę, užėmusią I-ąją vietą**, ir jos dailės mokytoją Kęstutį Paškevičių. Linkime sėkmės respublikinėje dailės olimpiadoje.

■ Kovo 5 d. vyko miesto **geografijos olimpiada**. Joje savo jėgas išbandė trys mūsų gimnazistai: Rokas Verbliugevičius (III g klasė), Rūta Stankevičiūtė (III h klasė) ir Modestas Vidugiris (IV d klasė). Nuoširdžiai sveikiname olimpiados prizininką abiturientą **Modestą Vidugirį, tapusį III vietos nugalėtoju** ir jo geografijos mokytoją Rimaldą Vitkevičienę.

■ Kovo 28 d. vyko Respublikinis J. Janickio **chemijos konkursas**, kurį kasmet organizuoja KTU chemijos technologijos fakultetas. Jo tikslas – sudominti mokinius chemijos mokslu, sudaryti galimybes įvertinti savo žinias, o taip pat ir susipažinti su KTU chemijos technologijos fakultetu. Šįsyk mūsų gimnazijai atstovavo III e klasės moksleivis **Lukas Šumskas**, kuriam reikėjo atlikti teorines užduotis, spręsti uždavinius, rašyti reakcijų lygtis. Po to laukė eksperimentinių užduočių atlikimas. Džiaugiamės geru Luko pasirodymu konkurse.

Komanda "Mintiečiai" su Vytaru Radzevičiumi.

„Protų mūšio“ lyderiais tapo „Minties“ išminčiai

Balandžio 17 dienos popietę mūsų gimnazijos komanda, pasivadinusį „Mintiečiais“, dalyvavo Kolpingo kolegijos „Protų mūšyje“, kurį vedė žurnalistas, keliautojas Vytautas Radzevičius, neseniai grįžęs iš kelionės po pietryčių Azijos šalis.

Renginys vyko J. Miltinio gimnazijoje, į kurią susirinko trylika Panevėžio miesto mokyklų komandų ir jų sirgaliai. „Protų mūšį“ sudarė keturi turai. Komandos per nurodytą laiką privalėjo atsakyti į dešimt kiekvieno turo klausimų. Šie buvo labai įvairūs ir įdomūs, tad reikėjo pasitelkti visų komandos narių erudiciją. Moksleiviai atsakinėjo į klausimus apie Lietuvos ir pasaulio istoriją, geografiją, sporto istoriją, privalėjo pademonstruoti savo žinias apie šiuolaikinę ir praėjusio šimtmečio muziką, kino filmų įvairovę, atspėti, kas pavaizduota ekrane: koks tai augalas, gyvūnas ar politikas. Susumavus rezultatus paaiškėjo, kad „Mintiečių“ komanda tapo „Protų mūšio“ nugalėtojais. Visa komanda buvo apdovanota bilietais į Forum cinemas kino teatrą. Sveikiname visą komandą, šauniai atstovavusią „Minties“ gimnaziją ir linkime sėkmės baigiamajame ture, kuris įvyks balandžio 25 d. Kaune.

„Pertraukos“ informacija

Negi pamirštame, jog esame „pašaukti stebėtis ir džiaugtis“?

Eglė Žeruolytė, IVe kl.

Šiandieniniame pasaulyje nuostatas apie gyvybės svarbą turime skelbti garsiai. Juk kalbant apie pamatinę žmogaus gyvenimo vertę, daugelis „vis sunkiau skiria blogį nuo gėrio“, ne vienas patvirtintų, kad pamirštame, jog esame „pašaukti stebėtis ir džiaugtis šia gyvybės dovana“ („Gyvybės Evangelija“).

Gyvybės dieną tradiciškai pažymi mūsų gimnazija. Dėl to atsirado ir ilgalaikis projektas „Menas gyventi“, sujungiantis Žemės dienų renginius su Gyvybės savaite. Jau antrą kartą šiais metais vyko mūsų gimnazijos organizuotas respublikinis konkursas, išaugęs iš mokyklos konkurso. Šiomet šalies moksleiviai buvo pakviesti dalyvauti respublikiniame rašinių konkurse „Gyvybė – dovana, branginkime ją“. Gauti 38 darbai, atitinkantys nuostatų reikalavimus. Daugiausia rašinių (23 darbus) pateikė savos gimnazijos mokiniai, 15 darbų atsiųsta iš kitų mokyklų. Net keturi darbai – iš Kelmės rajono Vaiguvos Vlado Šimkaus vidurinės mokyklos, po du darbus - iš Marijampolės marijonų ir Šiaulių „Romuvos“ gimnazijų. Pagal vertinimo komisijos, vadovaujamos lietuvių kalbos mokytojos Emilijos Gedraitienės, narių lietuvių kalbos mokytojų Janinos Gedvilienės, Dainos Rasalskienės, Dalios Karkazienės, Nijolės Krivickienės, direktoriaus pavaduotojos Ramutės Stasevičienės analizę, darbai skiriasi autorių pasirinktu žanru, argumentavimo kryptingumu, nes vieni yra analitiniai ar samprotaujamojo tipo, rašyti publicistiniu stiliumi, kiti – pasakojamojo, refleksinio tipo, atskleidžiantys autoriaus kultūrinę ir

socialinę kompetenciją, dar kiti išsiskiria meniniu įtaigumu, originalia individualia raiška. Įdomu, kad dėmesio konkursui sulaukta iš visų etnografinių Lietuvos regionų: gausiausiai, aišku, iš Aukštaitijos, bet net šeši darbai iš Žemaitijos, trys darbai iš Suvalkijos, vienas iš Dzūkijos. Geriausiais rašiniais, pelniusiais autorėms pirmąsias vietas, pripažinti Panevėžio „Minties“ gimnazijos antrokės **Megi Maradišvili** (tarp I-II klasių) ir Alytaus Adolfo Ramanausko – Vanago gimnazijos trečiokės **Lauros Čiginskaitės** (tarp III-IV klasių) darbai. Beje, Lauros darbas ir buvo tas vienintelis iš Dzūkijos. Mintietės gimnazistės Megi rašinys įvertintas už savitą ir glaustą minties apie gyvybę plėtotę, poetišką raišką, pasitelkiant laiško žanrą. Alytiškės Lauros darbas alsuoja gamtos gyvybingumu, įtaigiai ir kūrybiškai perteiktos žmogaus ir metų laiko sąsajos. Baigdama rašinį gimnazistė akcentuoja, kad po jos darbo perskaitymo „dar vienas žmogus pagaliau išgirdo širdies ir gamtos šauksmą - rūpintis gyvybe“. Iš visų darbų išsiskyrė Daumanto Mikšio iš Utenos rajono Užpalių gimnazijos tekstas, užrašytas tarmiškai. Rašinys įvertintas specialiu prizu, susiejant ir su Tarmių metais.

Konkurso baigiamojo renginio pirmoji dalis vyko gimnazijoje. Visi dalyviai ir juos konsultavę mokytojai jaunųjų muziejininkų Dovilės Oksaitės ir Dianos Pušnytės, Eglės Žeruolytės ir Tomo Šinkūno buvo supažindinti su mūsų gimnazija, skaitykloje diskutavo gyvybės, kūrybos ir kitomis temomis, aktualiomis jaunam kuriančiam žmogui. Antroji renginio dalis vyko

Lėlių vežimo teatre. Po poetiško muzikinio pasveikinimo mokiniai paskaitė originaliausių minčių iš konkursui pateiktų rašinių, vertinimo komisijos pirmininkė lietuvių kalbos mokytoja Emilija Giedraitienė aptarė, kaip išradingai mokiniai plėtojo tokią seną ir tokią naują, tokią globalią ir tokią individualią gyvybės temą. Gimnazijos direktorius Egidijus Samas ne tik pasveikino visus konkurso dalyvius, jų mokytojus, bet ir priminė Gyvybės dienos kilmę, prasmę ir, be abejo, džiaugėsi savos gimnazijos tradicija įvairiomis formomis minėti Gyvybės dieną, taip ją garsinti, skleisti informaciją. Akcentuota, kaip svarbus gyvas žvilgsnis, gyvas žodis kalbant apie gyvybę. Šias nuostatas patvirtino ir dovanos laureatams: pavasariu dvelkiantys Padėkos raštai, gimnazistų kūrybos almanachai „leškau ir randu“, kalendoriai-skirtukai su gimnazijos simbolika bei raudonskruoščiai Dembavos medelyno obuoliai (pažinimo, gyvybės, vaisingumo simbolis), padėkota visiems konkurso dalyviams, juos konsultavusiems mokytojams. Direktoriaus pavaduotoja Vilma Rimvydienė linkėjo ir kitais metais aktyviai dalyvauti šiame ir kituose konkursuose. Tą mintį plėtojo ir mokytojos lituanistės, kviesdamos rašiniuose išdėstytas mintis įprasminti darbus, kad realiai suvoktume visi, jog esame „pašaukti stebėtis ir džiaugtis šia gyvybės dovana“. Gyvybe alsavo ir gimnazijos jaunieji artistai, vadovaujami teatro mokytojos Birutės Beresnevičienės, suvaidinę pagal B.Sruogos „Dobilėlį penkialapį“.

Apie šią apdovanojimų šventę taip pat pasakoja bei savo įspūdžiais dalijasi ir **Paulius Rokas** iš IV f klasės:

„Šių laikų amerikiečių rašytojas postmodernistas **Chuck Palahniuk** yra pasakęs: „Dievas stebi mus ir žudo, kai mes pasidarome nuobodūs.“ Taigi, privalome niekadoms tokiais nebūti. Nuobodulys išrinka nekūrybingus, nieko neveikiančius žmones. Jaunystėje tai pavojinga būseną, nes reikia kurti gyvenimui pamatus, o dienos kaip smėlis byra pro pirštus, kol pasijuntame tuščiomis rankomis. Įvairovės gyvenimui suteikia šventės ir atmintinos dienos. Balandžio 16-oji - Gyvybės diena. O gyvybės pagrindas yra judėjimas. Taigi, mes ir pajudėjome iš savo įprastinės erdvės, apsilankydami Lėlių

vežimo teatre. Kalbos buvo trumpos ir nenuobodžios. Apdovanojimai, kaip visada, malonūs ir pelnyti, nes juos palydėjo gausybė aplovismentų. Tikrai gerą šventišką nuotaiką padėjo sukurti mūsų gimnazistų pastatytas sceninis vaizdelis „Dobilėlis penkialapis“, visus nustebinęs savamoksių artistų profesionalumu. Tokios dienos tampa išskirtinėmis ir padeda pabėgti nuo rutinos ir nuobodulio. Remdamiesi jau minėtu amerikiečių rašytoju, galime tikėtis, jog mes savo mintimis ir darbais patikome Dievui, ir jis leis mums dar ilgai ir prasmingai gyventi.“

PAŠNEKESIAI

Gabiją pasveikino jos klasės draugai ir auklėtoja.

Ramybę suradusi kūryboje

*Karolina Mikoliūnaitė, II f kl.;
Rūta Kerbelytė, IV f kl.*

Sausio 15 dieną gimnazijos mažojoje galerijoje parengtą IV a klasės gimnazistės Kornelijos Stoškutės personalinę paveikslų parodą pakeitė jos klasės draugės **Gabijos Jablonskytės** tapybos darbų ekspozicija. Tad pakalbinome šių darbų autorę, jos klasės auklėtoją **Janiną Tijušienę** ir dailės mokytoją **Kęstutį Paškevičių**.

„Pertrauka“: Štai jau keletą mėnesių gimnazijoje puikuoja Tavo tapybos darbų paroda. Kaip dėl to jautiesi?

Gabija: Labai malonu matyti eksponuojamus savo darbus mokykloje, malonu, kai juos apžiūrinėja kiti.

„Pertrauka“: Ar sulaukei kokios reakcijos po šios parodos atidarymo?

Gabija: Sulaukiau pagyrimų iš mokytojų, klasės draugų.

„Pertrauka“: Kada pajutai, kad tapyba – Tavo aistra? Gal buvo koks ypatingas įvykis, nutikimas?

Gabija: Kad tapyti - mano aistra, pajutau dailės mokykloje. Paauglystė nebuvo lengva, o įvairūs išgyvenimai jautresnės sielos žmogų pritraukia prie kūrybos.

„Pertrauka“: Ar Tavo šeimoje yra menininkų?

Gabija: Deja, menininkų nėra.

„Pertrauka“: Yra daugybė dailės meno rūšių. Kodėl pasirinkai būtent tapybą?

Gabija: Visada buvo įdomu maišyti spalvas ir taip sukurti ką nors ypatingo.

„Pertrauka“: Ar ši personalinė tapybos darbų paroda Tau pirmoji?

Gabija: Taip, tai pirmoji paroda ir, tikiuosi, ne paskutinė.

„Pertrauka“: Ar šioje parodoje rastume ir Tavo patį pirmąjį paveikslą? Jei ne, tai kodėl?

Gabija: Nerastume, nes pirmieji darbai tikrai ne patys išvaizdžiausi.

„Pertrauka“: Kuris paveikslas Tau yra pats mieliausias ir kodėl?

Gabija: Tikriausiai „Ikarų skrydis“, nes tapant šitą darbą, net neįsivaizdavau, koks jis bus galutiniame rezultate, dariau jį improvizuodama. Nutapiau jį gan greitai, gal per 1 val.

„Pertrauka“: Kaip Tau sekasi mokslai?

Gabija: Mokslai sekasi gerai.

„Pertrauka“: Ar turi ir daugiau talentų, pomėgių?

Gabija: Domiuosi daugeliu meno rūšių, mėgstu eiti į teatrą. Kartais tenka pavaidinti, padainuoti pačiai.

„Pertrauka“: Kokie Tavo ateities planai?

Gabija: Ateityje labai noriu savo gyvenimą sieti su menais. Galvoju apie tapybos, dizaino, menotyros studijas.

„Pertrauka“: Ko norėtum sau palinkėti?

Gabija: Sau norėčiau palinkėti išlikti savimi ir siekti savo tikslų.

„Pertrauka“: Ačiū už atsakymus. Nuoširdžiai linkiu toliau tapyti ir neprarasti kūrybinio entuziazmo!

„Pertrauka“: II-ajame „Pertraukos“ numeryje rašėme apie Jūsų auklėtinę Korneliją Stoškutę, kurios darbai puošė gimnazijos mažąją galeriją, o šiandien turime galimybę susipažinti su kitos Jūsų auklėtinės Gabijos Jablonskytės tapyba. Ar turite ir daugiau tokių užslėptų talentų savo auklėjamoje klasėje?

Janina Tijušienė: Taip, šios trys merginos: Kornelija Stoškutė, Elvina Gorskytė ir Gabija Jablonskytė daug prisideda prie estetinių renginių mokykloje, dalyvauja matematiniuose projektuose, nors ir mažiau, nei pernai. Ir tai netrukdo joms gerai mokytis. Labai nuostabios, organizuotos

mergaitės. Rengia profesionalias parodas. Taip pat jos man padarė labai originalų laikrodį su matematinėmis formulėmis.

„Pertrauka“: Kaip apibūdintumėte Gabiją?

Janina Tijušienė: Švelni, nuoširdi, „gerietė“, jautri kito skausmui.

„Pertrauka“: Kaip su ja sutariate?

Janina Tijušienė: Gerai, labai gerai, tiesiog aš ją myliu!

„Pertrauka“: Ar klasėje kaip nors paminėjote Gabijos parodos atidarymą?

Janina Tijušienė: Atskirai tai nebuvo minima. Tiesiog visa klasė atėjo į parodą, ten sveikinome ją, padovanojome gėlių ir šokoladą.

„Pertrauka“: Kaip apie Gabiją atsiliepia kiti mokytojai?

Janina Tijušienė: Labai darbšti, stengiasi mokytis, mokytojus paperka savo nuoširdumu.

„Pertrauka“: Ko palinkėtumėte savo auklėtinei?

Janina Tijušienė: Siekti savo tikslų ir svajonių, kad gerai pabaigtų mokyklą.

„Pertrauka“: Dėkojame už interviu.

„Pertrauka“: Kada pastebėjote Gabijos Jablonskytės gabumus tapybai?

Kęstutis Paškevičius: Pastebėjau, kai pradėjo pas mane mokytis - trečioje gimnazijos klasėje.

„Pertrauka“: Kodėl būtent tapyba? Kaip jai sekasi kitos dailės rūšys?

Kęstutis Paškevičius: Visos jai neblogai sekasi, bet labiausiai – tapyba ir grafika.

„Pertrauka“: Kaip apibūdintumėte šią jaunąją dailininkę?

Kęstutis Paškevičius: Gera mokinė. Duok, Dieve, kad daugiau tokių būtų! Ji mėgsta tapyti, komponuoti. Gabijos kūryba labai perspektyvi. Ruošiasi aukštojoje mokykloje studijuoti tapybą.

„Pertrauka“: Ko palinkėtumėte savo mokinėi?

Kęstutis Paškevičius: Viso ko geriausio. Svarbiausia, ją norėčiau po metų matyti kaip studentę.

„Pertrauka“: Dėkojame už pokalbį.

Pasaulis jauno žmogaus akimis „Visi mes gyvenam viltim kaip nors pagauti esmę.“ (D. Keruakas „Kelyje“)

Ligita Brazytė, III e kl.

2013 m. sausio 31 dieną, skaitykloje mūsų klasė pristatė įvairias jaunimui skirtas knygas. Dirbti padėjo lietuvių kalbos mokytoja metodininkė Daina Rasalskienė bei bibliotekininkės Milė Kabelienė ir Dalia Pūkienė.

Penkios grupės pristatė iš anksto parengtus pranešimus apie šias knygas: Jurgos Ivanauskaitės „Mėnulio vaikai“, Kristinos Jokštaitės „Karta SOS“, Unės Kaunaitės „Sudie rytojau“ Džeko Keruako „Kelyje“, Per Nilson „Saulės princas“, Vytauto Račicko „Baltos durys“, Jerome Selinger „Rugiuose prie bedugnės“, Aidi Vallik „Kaip laikaisi Ana?“, Vaidos Blažytės „Geltona pieva“ ir Lauros Sintijos Černiauskaitės „Benedikto slenksčiai“. Visose knygose paliestos aktualios temos jaunam žmogui: pasirinkimas, nuotykių, klystkeliai: narkotikai, alkoholis ir net gyvenimas gatvėje. Galbūt kai kuriems šios knygos padėjo išspręsti problemas, atsakyti į seniai iškilusius klausimus.

Skaityklos sienos buvo papuoštos mūsų darytais plakatais su knygų citatomis ir įvairiais piešiniais. Pristatę knygas išrinkome visose knygose dominavusias jaunimo vertybes: meilę, draugystę, pasiaukojimą, pasitikėjimą, drąsą. Buvo labai įdomu išklausti draugų pristatymus. Visi

likome patenkinti, nes mums šis projektas davė tikrai daug naudos: perskaitėme knygas, kuriomis galėsime pasiremti rašiniuose, patikrinome savo gebėjimus dirbdami grupėse ir tik dar labiau suartėjome.

Bendraklasių atsiliepimai apie projektą: „Mūsų grupei šis projektas labai patiko ir buvo naudingas, nes turėjome galimybę susipažinti su kitų grupių pristatytomis knygomis, trumpai sužinoti knygų turinį ir pamatyti jauno žmogaus žvilgsnį į pasaulį vienoje ar kitoje knygoje. Taip pat papildėme savo perskaitytų knygų sąrašą. Iš savo bendraklasių pristatymų pasisėmėme nemažai idėjų tolimesniems pristatymams, naudingai ir smagiai visi kartu praleidome laiką. Taip pat ruošimasis projektui grupėmis padėjo mums daugiau bendrauti, išmokė dirbti grupėje, dalintis mintimis ir idėjomis. Susitikę galėjome pakalbėti ne tik apie laisvalaikį, bet ir apie vienoje ar kitoje knygoje aprašoma epizodą ar knygos veikėją. Išsakėme nuomonę apie perskaitytas knygas, dalyvavome diskusijoje. Šis projektas paliko neišdildomų ir smagių įspūdžių kiekvienam iš mūsų“.

1. Pristatyti iš anksto parengti pranešimai apie jaunimui skirtas knygas.

2. Skaityklos sienos buvo papuoštos mūsų darytais plakatais su knygų citatomis ir įvairiais piešiniais.

Bibliotekininkės pristato Jay Asher knygą „Trylika priešasčių kodėl“.

Bibliotekoje pristatyta knyga paaugliams

Ligita Brazytė, III e kl.

Kovo 14 dieną mūsų gimnazijos bibliotekoje vyko paaugliams skirtos Jay Asher knygos „Trylika priešasčių kodėl“ pristatymas. Pagrindinė jos tema – savižudybė.

Knygoje pasakojama apie paauglį, vardu Klėjus Džensenas, kuris vieną dieną grįžęs iš mokyklos prie durų randa batų dėžutės dydžio paketą. Jame - septynios garsajuostės su trylika įrašytų pasakojimų. Vaikinas namų garaže susiranda seną dulkiną stereogrotuvą ir įdeda pirmąją juostą. Iš kolonėlės ima skliti prieš kelias savaites nusižudžiusios klasės draugės Hanos Beiker balsas. Galite įsivaizduoti Klėjaus savijautą? Kuprinė, kasečių grotuvas ir žemėlapis – Klėjaus palydovai, klausantis Hanos pasakojimo. Visą naktį jis klajoja po merginos istorijas ir miestelį. Aplanko buvusias jai svarbias vietas, sutinka žmones, kurie klausė kasečių. Ir visą naktį bando suprasti, kodėl atsidūrė Hanos sąrašė. Būtina pabrėžti, jog rašytojas meniškai kuria įtampą, kuri su kiekviena išklaudyta garsajuoste vis didėja.

Šioje istorijoje nėra labai didelių paslapčių atskleidimo, jokie žmogžudystės scenarijaus ar kraujomaišos dramų. Vietoje to, Hana smulkiai

nupasakoja savo nelaimės bei visų smulkių, bjaurių ją palietusių incidentų seką. Iš pirmo žvilgsnio gali pasirodyti, jog tai nesvarbu ar bent jau ne tiek svarbu, kad galėtum prieš save pakelti ranką. Knyga byloja, jog esmė yra visuma – lyg lietaus lašai, subėgantys į milžinišką balą, imantys skandinti.

Ši knyga išskirtinė tuo, kad skaitytojas gali suvokti, kaip jaučiasi ne tik draugo netekęs žmogus, bet ir savižudybę pasirinkusi paauglė Hana Beiker. Tarsi žvelgtume pro rakto skylutę ten, iš kur niekas nebegrįžta. Vis dėlto būtų be galo sunku pasakyti, kurio išgyvenimai stipresni, intensyvesni.

Asher knyga „Trylika priešasčių kodėl“ – pokalbis apie tai, kas gyvenime svarbiausia: apie žmonių tarpusavio santykius, abejingumą, jautrumo stygių. Apie tai, kaip iš pažiūros ne tokie tragiški įvykiai (užgaulesnis žodis, nevykęs pokštas, išduotas pasitikėjimas) virsta skaudžia drama. Tai knyga, kuri beldžiasi į giliausias sielos kerteles ir verčia susimąstyti, kokį pėdsaką kiekvienas paliekame kito žmogaus širdyje.

Pristatymo metu matėme interviu su rašytoju, girdėjome į kasetę įrašytą mūsų gimnazijos mokinės balsą. Garso įrašė buvo viena iš Hanos laiškų dalis, kurias gavo Klėjus Džensenas. Renginyje lankėsi ir mokyklos psichologė Asta Diržinauskienė, kuri papasakojo apie situaciją mūsų mokykloje ir į ką reiktų atkreipti dėmesį, kada žmogaus galvoje gali pradėti suktis mintys apie savižudybę, kaip reiktų elgtis tokioje situacijoje. Taip pat matėme nedidelę šios knygos ekranizacijos dalį, galbūt greit išvysime ir kino filmą. Pabaigoje, kad nekiltų noras kelti ranką prieš save, matėme penkiasdešimt optimistiškų priešasčių, dėl ko verta gyventi. Pristatymas buvo labai įdomus, o jaukią aplinką bibliotekoje kūrė dvyliktokių piešti plakatai. Belieka tik padėkoti pristatymą paruošusioms mūsų mokyklos bibliotekininkėms Daliai ir Milei.

Rašiniuose – dėmesys gyvybei

Siūlome paskaityti Respublikinio rašinių konkurso „Gyvybė – dovana, branginkime ją“ pirmosios amžiaus grupės laureate tapusios Panevėžio „Minties“ gimnazijos II a klasės mokinės **Megi Maradišvili**, kurią moko lietuvių kalbos mokytoja Emilija Gedraitienė, laišką Žemei. Ji įvertinta už ypač savitą ir glaustą minties apie gyvybę plėtotę, pasitelkiant poetišką laiško žanrą. Taip pat spausdiname III-IV klasių grupėje laureate tapusios alytiškės A. Ramanausko – Vanago

gimnazijos III f klasės gimnazistės **Lauros Čiginskaitės** rašinį „Gyvybės kupinas rytas“. Šios mokytojos Aldonos Butrimanskienės mokinės darbas įvertintas už įdėmų kūrybingą žvilgsnį į gamtos pasaulį bei žaismingą perteikimą. Dar publikuojame ir „Minties“ gimnazistės laureatės **Eglės Žeruolytės**, vyriausiųjų gimnazistų grupėje užėmusios II vietą, darbą, pavadinimu „Garsūs širdžių dūžiai“. Tikimės, kad šių merginų rašiniai sukels gilių apmąstymų.

Laiškas Žemei

Žeme, gyvoji mano esybe!

Tu nuostabi esi, laiminga aš būnu, kai esu su tavimi. Juk mes kartu, kai žiūriu į dangų, kartu kai tyliu, kai kalbu, kai sakau „myliu“ - mes visada kartu .

Miškai, upės, gėlės, dangus, saulė, pavasaris, ruduo, žiema, vasara - jei ne Tu, neregėčiau šių stebuklų. O man taip gera tavyje gyventi ir matyti visus šiuos stebuklus, vaikščioti tavo dar žmonių neišsalfuotais keliais, bėgioti basai po pievą, gulėti tarp žolių, gerti tavo tyrą šaltinio vandenį ar tiesiog uogauti miške... Tu net neįsivaizduoji, kiek laimės man suteiki!

Ačiū Tau už vasarą. Ar žinai, kokia ji man brangi? Kai saulė šildo spinduliais, o vėjelis pučia, aš atsigulu po ąžuolu ir klausausi, kaip paukšteliai čiulba.

Ačiū Tau už žiemą. Nors ji ir labai šalta, bet aš taip džiaugiuosi ja, kai sninga kieme, miške, laukuose. Taip smagu lipdyti senį besmegenį, o paskui namuose prie židinio prisėsti ir gerti karštą aviečių arbatą.

Ačiū Tau už rudenį. Juk tai laikas, kai klevų lapai nuostabūs kaip niekada, o tas lietus, kuris taip dažnai mus aplanko, atgaivina lyg sapne ir suteikia vilties.

Ačiū Tau už pavasarį. Po žiemos jis atrodo toks šiltas ir gaivus, toks spalvingas ir reikalingas, kad negali savyje nurimti.

Žeme, labiausiai ačiū Tau už gyvybę, už mamą, tėtį ir draugus, už šuniuką ar kačiuką, ar tiesiog skruzdėlytę...

Aš tokia dėkinga Tau, kad net nežinau, kaip tai apsaityti, bet žinau, kaip tau tai įrodyti. Juk pastebėjai, kad aš kiekvieną vasarą sodinu gėlytes, esu tikra, jog ateis laikas, kai pasodinsiu medį, nešiuokšlinu tavęs, gerbiu kiekvieną tavo kūrinį. Žinau, kad tai - Tavo dovana man, tavo dovana visiems .

Labai gaila, tačiau man jau laikas atsiveikinti su Tavimi, bet prieš baigdamą noriu tau parašyti dalį nuostabaus Vinco Mykolaičio-Putino eilėraščio apie Tave „Žemei“:

Graži ir galinga esi, nuodėmingoji žeme!

Tu praneši dangų savųjų žiedų skaidrumu.

Iš tavo gelmių sau vaivorykštės metmenis semia -

Iš tavo krūtinės ir aš sau gyvybės imu.

Žinau, kaip Tau svarbu meilė ir pagarba, žinau, jog verki, kai kartais žmonės tavęs nebrangina, netausoja, bet, žeme, apgaubk mane savo meile, o aš apgaubsiu Tave savąja!

Gyvybės kupinas rytas

Dažnas žmogus, užsivertęs savo problemomis, įsivaizduoja esantis vienintelis gyvas sutvėrimas žemėje. Jis nepastebi, jog aplink jį nuolatos kas nors krebžda, kruta, bėga, gimsta ir miršta. Dažnai mes nematome toliau savo nosies ir net neįsivaizduojame, kas gi nutiktų, jeigu vieną rytą, eidami į darbą ar mokyklą atsimerktumėme ir išvytumėme mus supančią gyvybę? Kaip atrodytų toks gyvybės kupinas rytas?

Gyvybės kupinas rytas prasidėtų nuo saulutės bučinio į skruostą, ji maloniai kutendama lieptų ilgiau nedrybsoti ir šokti iš lovos. Kada gi iš tiesų atkreipti dėmesį į danguję besivartančią saulutę? Kada paskutinį kartą pagyrei jos gelsvą suknytę? Seniai? Tikriausiai labai seniai, juk pakelti akis į dangų ir pasidžiaugti šia gyvybės skleidėja dažnai pamiršti ar netgi nesuvoki jos prasmės, juk tai tik saulė... Taip, tai tik saulė, bet ji be proto svarbi kiekvieno gyvo sutvėrimo gyvenime, prisimink – be jos, tavęs nebūtų. Be jos nebūtų ir tavojo gyvybės kupino ryto...

Pašokęs iš lovos, stveri kampe dar snaudžiančią kuprinę ir jau leki pro duris, argi ne taip prasideda tavo rytas? O mamos rūpestingai gaminti pusryčiai taip ir lieka garuoti ant stalo... Pažvelk pro langą, net kregždutės ryte savo vaikelius pamaitina, juk ryte papildome maisto medžiagų atsargas, o pradėjus dieną tuščiu pilvu, nereikia tikėtis gerų rezultatų. Tikriausiai girdėjai, kaip senoliai sakydavo: „Pusryčius pats suvalgyk, pietus pasidalink su draugu, o vakarienę atiduok priešui“. Prisimink šią mintį ir vadovaukis ja, tuomet gyvybė plazdės ne tik aplink tave, bet ir tavyje, pamatysi, rytas bus daug gražesnis, įgyvendinus pilvuko norus.

Išskubėjus pro namų duris vėjas paglosto tavo plaukus, o medžiai sušlama: „Geros dienos!“ Sakyk, ar girdi tai? Vargu... Jeigu dažnai neišgirsti kaimynės pasisveikinimo, tai kaipgi tu girdėsi medžių kalbą.

Mums, šiuolaikiniams žmonėms, vertėtų pasimokyti iš senolių, kuriems medžiai buvo šventi, jų puoselėti miškai ir dabar yra didžiausia mūsų vertybė ir kraštovaizdžio puošmena. Juk taip smagu keliaujant po Lietuvą matyti medžius, kurie alsuoja gyvybe, žaluma, o rudenį liepsnoja visomis gražiausiomis spalvomis. Manau, jog ne šiaip sau mūsų tautosakos skrynelėje sukaupta tiek daug dainų apie medžius: liepelę, ąžuolėlį, berželį, drebulėlę ir kitus žaliuosius draugus. Mūsų protėviai tikėjosi, jog vieną kartą mes suprasime, kaip mūsų gyvenimas susipynęs su medžiais ir koks svarbus mums turėtų būti kasdieninis berželio šlamesys.

Neabejoju, jog puikiai prisimeni vaikystėje mėgtą Violetos Palčinskaitės eilėraštką „Lietaus pasaka“: „Kas ten trepsi, kas ten šoka, / Kas ten vaikščioja po stogą?“ O ar kada nors bandei išgirsti šį lašelių šokį? Juk gyveni Lietuvoje, kur lašeliai į šaligatvio kraštą kapsi dažną pavasario ir rudens rytą, savąjį šokį jie dažnai šoka ir tau – aklam praeiviui. Žinau, kad lašiuokai, ko gero, tau neteikia džiaugsmo ir dažniau „bambi“ juos išvydęs, nei nusišypsai, bet jie labai svarbūs visai Žemėje pulsuojančiai gyvybei, jų šokis atgaivina ir pralinksmina žolytę, medžius ir gėles, pievas. O ir patys lašeliai man primena tikrą gyvybės šaltinį, kai išgirstu juos kapsinčius į mano langą, niekuomet nesijaučiu vieniša, nes žinau, jog jų dėka pasaulį užpildo gyvybė. Lašeliai tavo gyvybės kupinam rytui suteiks ypatingą nuotaiką, kai išgirsi juos šokinėjančius gatvėje. Skubėdamas nepamirški giliai įkvėpti jų paskleistos gaivos, kuri privers tavo širdį plazdėti linksmiau.

Žinau, kad daugelis mano bendraamžių į mokyklą mėgsta keliauti susikimšę ausinukus į ausis ir negirdėdami nieko aplinkui. Sutinku, jog muzika gydo ir atgaivina, tačiau rytais aš į nieką nekeisčiau paukštelių giesmių – jos yra tikroji muzika. Kiekvieną pavasarį su tėčiu į medį įkeliame inkilėlį, nes abu beprotiškai mylime rytus, užpildytus čiulbėjimų ir ulbėjimų, o paukščiai mums atsidėkodami dainuoja savo daineles. Aš džiaugiuosi, kad mes ne vieninteliai rūpinamės ir mylime paukščius: vis dažniau girdžiu apie įvairias pilietines akcijas, kurios skatina rūpintis gražiausios muzikos skleidėjais – paukščiais. Jeigu nori būti pilnas jėgų visą dieną, nepamiršk pasirūpinti paukščiais ir jie atsidėkodami užpildys tavąjį rytą maloniais garsais.

Jeigu kada nors bent kartą įsiklausysi į mano patarimus ir nuspręsi pažiūrėti, kaip gi atrodo tas gyvybės kupinas rytas, aš būsiu laiminga, nes žinosiu, kad dar vienas žmogus pagaliau išgirdo širdies ir gamtos šauksmą - rūpintis gyvybe. Tikiu, kad tokie gyvybės kupini rytai privers pakeisti savo požiūrį ir pamilti aplink tave esančią gyvybę.

Garsūs širdžių dūžiai

Kasmet paskutinį balandžio sekmadienį minima Gyvybės diena. Šios dienos tikslas – paskatinti visuomenę daugiau dėmesio skirti žmogaus gyvybės prasmei ir vertei. Tačiau ne visi gyvybę vertina ar ją tausoja. Aš, kaip daugelis kitų žmonių, gavau pačią didžiausią dovaną, kokia tik gali būti, – tai egzistavimą šioje žemėje. Mano širdies plakimas džiugina mano tėvus, ne kartą jie yra sakę, kad aš - didžiausias jų turtas, draugai taip pat džiaugiasi mano egzistavimu, nes neretai esu priežastis, dėl ko jie šypsosi. Taip pat ir jie man didžiulė dovana, be kurios man būtų nemiola gyventi ar tiesiog nebūtų tikslo. Mes gyvename vieni dėl kitų, nors kartais to neįsąmoniname. Dažnas mūsų pasvarsto, kas būtų, jeigu nebūtų šalia artimų žmonių, giminaičių ar draugų. Pripažinkime, kad sunku būtų egzistuoti ar išlikti šioje visuomenėje be artimų žmonių.

Kad visuomenė vertintų gyvybę, turime išugdyti tam tikrą žmonių mąstymą ar įskiepyti tam tikras vertybes. Todėl būtent ugdymas ir turėtų būti vienas svarbiausių veiksnių, kuriant gyvybę gerbiančią žmonių grupę. Darželiuose, mokyklose vaikai yra supažindinami su vertybėmis, kurios kasdieniniame gyvenime ne visada yra akcentuojamos taip, kaip turėtų būti. Aš, kaip ir daugelis kitų vaikų, mažiausiai pagalvodavome apie tikrą gyvybės reikšmę, kad mes gyvename tik vieną kartą ir save bei kitus turime saugoti ypatingai. Todėl neretai žalodavome save fiziniiais nubrodinimais ar moraliniais pasižodžiovimais, kas dažnai pasitaikydavo mūsų vaikystėje. Sakoma, kad maži vaikai - tai mažos bėdos, dideli vaikai – didelės bėdos. Neneigsiu, nesakysiu, kad tai melas, dauguma vyresnio amžiaus paauglių labai save žaloja, negalvodami apie galimas pasekmes. Televizijų laidose ar mokyklose bei kitur dažnai kalbama apie rūkymo žalą, ypač jaunam organizmui. Bet beveik kiekvienas mano draugas ar pažįstamas rūko. Dauguma jų - kiekvieną dieną, kiti rečiau, savaitgaliais. Tačiau tai parodo, jog jaunas žmogus visiškai netausoja savęs bei aplinkinių. Be abejo, niekas dar nemirė surūkęs porą cigarečių, bet tai neretai tampa įpročiu, pats rūkorius nesugeba įvertinti esamos situacijos, bando save apgauti, kad rūko retai ir neturi nuo to jokios priklausomybės. Tikrovė visai kitokia, jaunas organizmas save niokoja, pūdo iš vidaus, o tai parodo, kad žmogus nevertina savo gyvybės, nepamąsto apie ateityje jam ir aplinkiniams gresiančias ligas. Daug yra

pavojų, kurie kenkia mūsų sveikatai, gyvybei: alkoholis, narkotikai, pasyvus gyvenimo būdas, nesveika mityba, aktyvaus sporto ignoravimas. Visa tai naikina mus, o kitiems leidžia sudaryti nuomonę, kad mes nevertiname savęs, gyvybės ir ateinančių kartų.

Nepaisant viso to, yra daug gerų pavyzdžių, kurie skatina kiekvieną asmenybę pradėti rūpintis tiek savo, artimo ar bet kurio šalia esančio asmens gyvybę. Gražu klausytis, kai, sulaukę aštuoniolikos metų, jauni žmonės, mokiniai gausiai aukoja kraują labiausiai to laukiantiems žmonėms. Kraujas gelbsti kritinėse būklėse esančius pacientus. Dažnai tai esti vienintelė veiksminga priemonė išgelbėti gyvybę. Mano mokykloje taip pat gausiai renkasi mokiniai, kurie nori padėti nelaimės ištiktiems žmonėms. Toks gerumas, supratingumas parodo, kad jiems gyvybė yra reikšminga, jie tai atskleidžia saugodami ją ir padėdami išsaugoti ją kitiems. Taip pat šiuo metu mūsų pasaulyje išpopuliarėjo ekologija, kas puikiai padeda išsaugoti gyvybę ne tik žmogaus, bet ir gyvūno. Įvairūs teršalai, nuotekos naikina mūsų gamtą ir joje esančius gyvūnus. Tačiau išpopuliarėjusi ekologija ir žmonės, propaguojantys tai, kur kas labiau saugo gamtą ir joje esančius gyvus organizmus. Ne paslaptis, kad užterštame vandenyje miršta daug žuvų, tokį vandenį geriantys žvėreliai sunkiai apsinuodija, o užterštoje aplinkoje sunku rasti maisto. Taigi akivaizdu, kad ekologija padeda masiškai išsaugoti aplinką.

Dauguma rašytojų neretai savo kūrinuose pabrėžia gyvybės temą, ją interpretuoja savaip. V. Juknaitės eseistiniame kūrinyje „Išsuduosi. Balsu“ kalbama apie beglobius vaikus arba gyvenančius skurde. Akivaizdžiai yra pabrėžiamas žmonių abejingumas, o ypač tų, kurie patys pirmi turi ištiesti pagalbos ranką nuskriaustiesiems. Tarnybos, kurios turėtų rūpintis šiais vaikais, abejingos ir tai parodo jų neatsakomybę. Vaikai, blaškomi likimo, lūkurioja stotyje, ištiesę rankas laukia išmaldos, tačiau jokios socialinės įstaigos tuo visiškai nesirūpina. Jų fizinės ir dvasinės gyvybės po truputį blėsta abejingų žmonių akyse. Vargo nualinti vaikai yra niekam nereikalingi, tarsi atstumti visuomenės, jų egzistavimas nevertinamas, nereikalingas, užgožtas švietimo skyriaus darbuotojų principų - esą gėdos Lietuvai nedarys, norint surengti kalėdinį karnavalą ir papuošti eglutę, esančią stotyje. Tai ne tik kūrinų pasaulis – tai gyvenimas.

Ambicijos labai dažnai iškeliamos aukščiau gyvybės vertinimo. Tai parodo karai, teroristiniai išpuoliai šių dienų pasaulyje ir negilioje praeityje. Puikiai visi žinome tiek iš pasakojimų ar istorinių šaltinių apie I-ąjį bei II-ąjį pasaulinį karą. Jų plykstelėjimus paskatino nežmoniškos ambicijos, nepasotinamų žmonių norai valdyti, būti lyderiais, turėti savo teritorijose kuo daugiau žemių. Tai principai, kurie skatina nekaltų žmonių mirtis, ko galėtų ir nebūti. Toks elgesys ir dabartinių dienų aktualija. Iš spaudos ar televizijos laidų sužinojome apie dabartinį konfliktą, kuriame Šiaurės Korėja ruošiasi skelbti karą Pietų Korėjai. Konfliktas įsiplieskė nuo vasario 12 d., kai buvo nubausta už trečiąjį branduolinį bandymą. Šalis

taip pat neigiamai sureagavo į JAV ir Pietų Korėjos karines pratybas. Ne paslaptis, kad JAV greitai nuslopintų Šiaurės Korėją, tačiau akivaizdu, kiek daug gali kainuoti šis konfliktas, o ypač nekaltų žmonių gyvybes. Vadinasi, gyvename tarsi ant gresiančio išsiveržti ugnikalnio.

Taigi, mūsų žemėje yra daug žmonių ir daug nuomonių įvairiausiais klausimais. Gyvybės klausimas - ne išimtis. Vieni ją vertina, tausoja, puoselėja, o kiti labiau laikosi savų principų ar ambicijų, ir gyvybė tampa nebereikšminga. Nors be jos mes neegzistuotume. Tad garsūs širdžių dūžiai turi skelbti pavojų?..

Trumpalaikio integruoto lietuvių kalbos ir bibliotekos projekto, skirto Pasaulinei poezijos dienai paminėti, akimirkos.

Žemei kalbėjo eilėmis

Vytautė Svetikaitė, IV e kl.

Pasaulinė poezijos diena švenčiama kiekvienais metais nuo 1999 m., kai 30-osios UNESCO generalinės konferencijos sesijos metu Paryžiuje priimtas sprendimas šiai progai skirti kovo 21-ąją. Mūsų gimnazijoje ši Pasaulinė poezijos diena buvo paminėta pirmą kartą. Jai ir Žemės dienai skirtas „Poezijos pavasarėlis – 2013“, kurio metu I-II klasių gimnazistai integruotame lietuvių ir gamtos mokslų ketureilių konkurse „Eilėraštis žemei“ kūrė japonišku prozinės poezijos stiliumi – haiku arba trioletus apie gamtą ir poeziją. Siūlome paskaityti.

*Sparnuoti paukščiai

Krištoliniai debesys

Nuo audros apgins? (Gabija, IV f kl.)

*Sėdėjau viena

Jūros pakraštį

Laukdama tavęs (Simona, III f kl.)

*Geltona pienė

Ilg saulės spindulėlis

Sužibo rytą (Agnė Šimkevičiūtė, IV c kl..)

*Tylų vakarą

Slenka per pušų mišką

Saulės pašvaistė (Brigita Mickevičiūtė, IV d kl.)

*Pakilo saulė

Išaušo nauja diena!

Ryto tyluma... (Ernesta, IV f kl.)

*Lietus vis groja

Vėjo gūsiams ir tai

Vadina muzika (Autorius nežinomas)

*Jau kovo mėnuo

O pavasaris dar žaidžia slėpinių

(Elinga Kazlauskaitė, IV d kl.)

*Krenta lašelis

Link išdžiuvusios žemės

Išnyks amžinai (Andrius Kaminskas, IIc kl.)

*Jaugo rankos į jūros dugną

Tyliai,-

Meldžiuosi Dievui (Laimis Paulavičius, IV c kl.)

*Ant mūsų delnų

Pravirko jau žemė

Gęsta gyvybė (Laimis Paulavičius, IV c kl.)

*Vasaros naktį

Žvaigždėtomis akimis

Sklido tamsuma (Ieva Kisielytė, IV d kl.)

Šį laikraščio „Pertrauka“ numerį išleido ir platino Panevėžio „Minties“ gimnazijos jaunieji korespondentai.

Redaktorė: lietuvių k. mokytoja Vaida Batavičienė.

Maketuotoja: IT mokytoja Inga Rulienė.

Laikraštį padaugino Gintautas Gelžinis.

Gimnazijos adresas: Kniaudiškių g. 40, Panevėžys LT – 37119 Laikraštį „Pertrauka“ galima perskaityti ir internete:

<http://www.mintis.panevezys.lm.lt/mokykla/tradicijos.htm>